

en halv Muursteen tyffere, hvilket, som man vil see, vilde have sine store Vanskeligheder. — Spørgsmaalet er efter min Overbeviisning ikke af nogen stor praktisk Betydning, thi Forskjellen i Priserne ved en Bygnings første Opførelse er nu, da der her i Landet findes mange Teglværker, og Tommerpriserne ere i en meget betydelig Stigen, kun meget ringe, og, om endogsaa en Bindingsværks Bygning ved den første Opførelse er noget billigere, gjør paa den anden Side en saadan Bygning større Fordringer med Hensyn til den aarlige Vedligeholdelse, og man sees derfor ogsaa, at selv meget beskedne Bygninger saagodt som aldrig opføres af andet end Grundmuur, og hvad Brandfaren angaaer, da have jo de grundmurede Bygninger store Fordele i saa Henseende, saa det vil neppe kunne blive et trykkende Paalæg for noget Menneffe, dersom man bestemmer sig til, at ud til Gade og Torv skal der være Grundmuur.

§ 6 omtaler Muurtykkelsen. — Udvalget har her ikke foreslaaet nogen Forandring, men Definitionen paa Muurtykkelsen, som her er givet efter Steen, synes passende strax at kunne betegnes ved, at den sammenmeltes med en senere Paragraph, nemlig § 12, som siger, hvilken Steenlængde man derved forstaaer. Derimod er det vistnok nødvendigt at foretage en Forandring i Slutningen af § 6, hvor det hedder: „Som en Etage betragtes enhver til Beboelse indrettet Kjalder og enhver til Beboelse indrettet og med egne Ildsteder forsynet Løstleilighed eller Mansardetage.“ thi herved er imidlertid at bemærke, at, om en Kjalder er beboet eller ikke beboet, hører formentlig ikke til Sagen, naar Spørgsmaalet er, hvilken Tykkelse Kjaldermuren skal have for at kunne bære en ovenpaa samme staaende Muur, derimod kan selve Kjalderhøiden nok gjøre Noget dertil; thi er det ikke Andet end et Jordhul, om jeg saa maa sige, til Victualier og Sligt, saa begynder Bygningen egentlig først fra det almindelige Jordsmøn, og saa er den underliggende Deel kun et Fundament, men har Kjalderen en vis Høide, er det med Hensyn til dette Spørgsmaal ligegyldigt, hvor-

til den er bestemt. Paa den anden Side gaaer det her ikke an at tale om Løstleiligheder og Mansardetager, der begge ere anbragte tilveirs. Da de ere anbragte paa Loftet og altsaa have til Sidevægge Tagsteen og ikke Muursteen, saa er der for et saadant Tagkammer ikke Grund til at fordre en større Tykkelse af Muren, end der vilde udtræves, naar denne Løstleilighed brugtes som Loft. Derimod gjælder det om Dvistleiligheder, at der for Underlaget maa fordres en vis Muurtykkelse i Henhold til det Princip, som gaaer igjennem § 6, hvorefter der fordres en større Muurtykkelse paa den Deel af Muren, der ligger underneben. Udvalget har der for foreslaaet, at som en Etage skal enhver Kjalder ansees, som er 2 Alen høi over Jordsmønnet, og enhver til Beboelse indrettet, med egne Ildsteder forsynet Dvistleilighed, idet alle andre Løstleiligheder og Mansardetager i dette Tilfælde maae henregnes til Løfter.

§ 7 er det bestemt, at i ethvert Hjelleslag, der adskiller beboede Etager, skal der indskydes en Flade af Bræder, der belægges med et Leerlag; det er ganske vist en hensigtsmæssig Bestemmelse, men Udvalget har fundet Betænkelse ved at paabyde den, da den unægtelig kan være en af de Bestemmelser, der ikke saa ganske lidet kunne bidrage til at fordyre Smaaleiligheder, hvis uhindrede Opførelse man af de ved 1ste Behandling ansførte Grunde paa ingen Maade bør modarbejde, men dertil kommer, at en Parallel hertil er den Forandring, at Løfterne skulle være belagte med Rør og gipsede forneden; det Bedste var naturligtvis, at alle 3 Dele vare tilfiede, men naar der kun skal være een af dem, saa er det sikkert det Bedste, at Løfterne skulle være gipsede; thi det vægger imod Ild nedenfra, og det andet Tilfælde derimod kun mod Ild ovenfra, og Ild er naturligtvis langt farligere, naar den kommer nedenfra end ovenfra; skal altsaa en af Delene finde Sted, saa maatte Leerlaget være en fri Sag, medens man derimod fordrer, at Løfterne skulle være gipsede, men man har troet at kunne overlade begge Dele til Bedkommende selv.